

CADEAU

Tijdens de werkweek 2005 in Beekbergen werd een bezoek gebracht aan de Leemputten bij Staverden (Gld), befaamd om zijn bijzondere flora. Zoals de naam aangeeft, is er ooit leem gewonnen – met als resultaat een gevarieerd gebied: heide, vennen, heischraal grasland, wilgenstruweel, ijl dennenbos; een ratjetoe van biotopen dat hier nogal wat mycologische verrassingen oplevert. Deze keer bestond de oogst onder meer uit de Ridderwasplaat, de Kopperode spijkerzwam en een aantal zeldzame satijnzwammen.

In de auto terug naar huis bedacht ik hoeveel bijzondere terreinen het resultaat zijn van specifiek menselijk ingrijpen. In Drenthe geldt dit voor de Grote- en Kleine startbaan bij Havelte die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn aangelegd door op voedselarm zand een dikke laag leem aan te brengen. Het Boekweitenveentje bij Gieten is een ander voorbeeld van menselijke activiteit die – onbedoeld – jaren later voor spectaculaire resultaten heeft gezorgd wat paddenstoelen betreft. Waarschijnlijk zijn in alle provincies soortgelijke voorbeelden te vinden.

Natuurlijk past dit niet helemaal in het beeld dat we misschien van de natuur koesteren: ongerept, spontaan en vooral ongepland. Als je echter aan een dergelijk ideaalbeeld wilt vasthouden, word je als natuurliefhebber erg ongelukkig in een land waar elke vierkante meter door mensenhanden overhoop is gehaald. Alles woelt hier om verandering, van grote projectontwikkelaars tot aan natuurverenigingen toe. Want zelfs het instellen van een Nationaal Park vormt vaak het startsein om met behulp van bulldozers en draglines het betreffende natuurgebied een grondige facelift te geven.

De NMV heeft zich hier als kleine vereniging altijd verre van gehouden, maar één keer in de honderd jaar mag er met deze traditie wel eens gebroken worden. In 2008 bestaat de NMV honderd jaar! Zou het geen aardig idee zijn om de jubilaris een cadeau aan te bieden waar een komende generatie NMV-ers mogelijk nog veel plezier aan kan beleven? Onze vereniging beschikt niet over grote financiële middelen. Maar via één of andere instantie is vast wel een paar hectare los te peuteren. Meer is ook niet nodig, gelet op de omvang van de Kleine startbaan of het fraaie terrein dat Eef Arnolds rond zijn huis heeft laten ontstaan. De volgende stap is dan een aannemer te vinden om zo'n stuk te ontgronden tot de leemlaag, kalkrijk materiaal op te brengen of op een andere manier een ecologisch interessant uitgangspunt te creëren. En dan maar wachten, en de tijd het werk laten doen. Zo'n project zou voor scholen een mooi excursiedoel zijn, waar leerlingen in de praktijk kunnen zien dat 'alles altijd overal is, maar dat het biotoop selecteert'. En dat, net als bij beleggen, resultaten in het verleden geen garantie bieden voor de toekomst. Want het blijft een gok, maar wel een mooie.